

FRANK BOWLING

Caroline Åkerlund, Bowling visar färgexplosion:
"Fantastiskt att se", Din Karriär, 21 January 2018

The spread includes a large photograph of Frank Bowling in a wheelchair and his wife, Rachel Scott, standing behind him. They are in front of a backdrop of his colorful abstract paintings. To the right are two smaller images of his artwork.

PS DAGENS INDUSTRI TORSDAG 18 JANUARI 2018

PS DAGENS INDUSTRI TORSDAG 18 JANUARI 2018

PS

Jag gillar överraskningar. Att varje dag komma in i ateljén och inte veta vad jag kan vänta mig och i slutet av dagen ha fått se något nytt som jag aldrig har sett tidigare.

FRANK BOWLING, KONSTNÄR

SPRAKANDE FÄRGER. Frank Bowling fick sitt stora genombrott i USA redan 1971. Nu ställs hans verk ut på galleri Christian Larsen på Hudiksvallsatan 8 i Stockholm. "Jag hade glömt hur de här färgerna flöt ihop med varandra. Det är fantastiskt att se dem tillsammans", säger han här besöker utställningen tillsammans med sin fru Rachel Scott.

FOTO: EVELINA CARBORN

Bowling visar färgexplosion

Han har kallats en av efterkrigstidens mest inflytelserika konstnärer – ändå är han långt mindre känd än konstmärskollegerna ur samma generation. Nu ställs Frank Bowling ut i Stockholm, men bakom de färgstarka verken finns också en lång kamp för konstnärens del.

"Kan du ta mig lite närmare den där målningen?", ber Frank Bowling.

Hustrun Rachel Scott är snabbt framme. Hon skjuter rullstolen någon meter framför sig och stannar medan Frank Bowling hela tiden har blicken fast på tavlan som skifrar från lila till orange och sedan grön.

"Jag hade glömt hur de här färgerna flöt ihop med varandra. Jag har inte sett någon av målningarna här sedan de lämnade min ateljé. Men det är fantastiskt att se dem tillsammans."

På galleri Christian Larsen har ett tiotal verk av den brittisk-guyanske konstnären ställts ut. Det är inte första gången

Frank Bowling visas i Sverige, redan för några år sedan visades några av hans verk på Spritmuseum i Stockholm. Men mot de kal, vita väggarna på galleriet får hans färgexplosioner en mäktig och drabrande effekt. Här visas endast verk som skapats de senaste åren, där Frank Bowling i skillnad från många andra konstnärer arbetar med ett verk i taget, innan han börjar på nästa.

"Jag gillar överraskningar. Att varje dag komma in i ateljén och inte veta vad jag kan vänta mig och i slutet av dagen ha fått se något nytt som jag aldrig har sett tidigare."

För ett otränat öga kan Frank Bowlings hopflytande färger och kontrasterande geometriskta former se enklar ut att skapa, något som nästan helst är lämnat åt slumpr. Men varje färgstänk är noga genomtänkt, berättar Frank Bowling.

välldigt aktiv målar teknik, exalaterad och impulsryrd där det kom mälarfärg på golv och väggar när jag arbetade."

Numerarbetar han ofta vid ett litet fallbord. Men genom att sätta ihop flera dukar kan han fortsätta göra tavlor i storformat. Dessutom verkar inte hans passionerade målarstil ha ändrats nämnvärt. Hans skor är nämligen täckta av färgstänk.

"Jag kände mig länge hämmad av att inte kunna dansa omkring i studion som

menade björjad jag göra självporträtt. Det är väldigt annorlunda att jobba som jag nu. Färgen kan inte flyta på samma sätt och det händes att jag inte hinner ändra något innan materialet har torkat. Men det är fortfarande den bästa tiden på dagen när jag fara i ateljén."

Till en början mälde han figurativt. Det var också det han gjorde under utbildningsåren på Royal College of art, där han var klasskamratmed den världsbekände konstnären David Hockney.

Men det här var också en tid då amerikansk koloni berättar han att den enda kulturbildning han fick var litteraturundervisningen i skolan, där tonvikten låg på brittiska författare. När han flyttade till i farbör i London som 15-åring var det med ambitionen att bli poet. Men under militärtjänsten i det brittiska flygvapnet uppfäckte han måleriet.

"Jag fick en vän som hette Keith Critchlow och som ville bli konstnär. Under permissionerna brukade jag sitta modell för honom och efter ett tag frågade jag varför mitt ansikte var så lockande. Han svarade att jag hade ett intressant huvud och för att förstå vad han

menade gjorde jag göra självporträtt. Efter det målade jag dag och natt, som besatt. Som man gör när man uppträcker något man aldrig gjort tidigare, då vill man bara göra det hela tiden."

Till en början mälde han figurativt. Det var också det han gjorde under utbildningsåren på Royal College of art, där han var klasskamratmed den världsbekände konstnären David Hockney.

Men det här var också en tid då amerikansk koloni berättar han att den enda kulturbildning han fick var litteraturundervisningen i skolan, där tonvikten låg på brittiska författare. När han flyttade till i farbör i London som 15-åring var det med ambitionen att bli poet. Men under militärtjänsten i det brittiska flygvapnet uppfäckte han måleriet.

"Jag gjorde starkt i tryck på mig, för jag var skolad i en gammal tradition av att konstnärer nägot svärt som man måste vara ett geni för att arbeta med. Men så kom de och sa att allt kan vara konst, vem som helst kan bli konstnär. Därvar snytt, annorlunda, det ingav en frihetskänsla och det vände upp och ner på konstvärlden."

I USA fick han sitt stora genombrott och redan 1971 hade han en stor solutställning på det stora konstmuseet Whitney. I USA konfronterades han också med black power-vägen, där han blev en viktig debattör i frågan om att svarta och vita konstnärer skulle bedömas lika.

"Jag var också emot att man förväntade mäla särskilda motiv bara för att man hade en viss bakgrund. Själv har jag till exempel altid försökt frigöra mig från pressen jag upplevt att mäla postkoloniala motiv."

Thanes utbildningsland Storbritannien drojde det dock längre innan han blev erkänd. Först 2005 upptogs han som medlem i the Royal Academy. Då var han den förste svarta konstnären att någon sin få den hedersplatsen.

CAROLINE ÅKERLUND

caroline.akerlund@se 08-573 654 63